

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Osztályozás

910.2

Szerző: *H. J.*

Cím: *H*

Forrás: *Rádió és Televízió*

**RÁDIÓI
VENDÉG**

1961. jan. 22.
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Idő

"1961"

Személy

Helyszám

Magas, vöröshajú, teltkarcsú asszony *Anne-Marie Farage*, a Rádió idegennyelvű adásainak vendége, aki szerencsés osztórák, nyugatnémet és angol hallgatók után a minap azért érkezett Budapestre, mert megnyerte francia-nyelvű adásunk pályázatát, azaz helyes választ adott a Magyarországra vonatkozó öt kérdésre.

— Hogyan „ismerkedett” meg Magyarországgal? —

— Már gimnázista koromban — mint más a bélyegeket és gyufacimkéket — gyűjtöttem a verseket. Így ismertem meg Petőfi, Arany, Ady nevét, verseit, a távoli Magyarországot. Színművészeti iskolát végeztem, 25 éves koromban Franciaország szépségkirálynője voltam, a háború alatt frontszínházakban léptem fel, majd festettem és írtam. Ma már „femme de lettres”, azaz női író vagyok, ked-

venc témám a művészet, azon belül is a színek hatása az emberre.

Ennyi „szín” hallatán megjegyezzük, hogy bizony elég érdekes személyt van alkalmunk vendégül látni...

— Óh, a mi családunk csupa érdekes ember. Nagynéném a párizsi Grand Guignol (a hírhedt eleven panoptikum) tulajdonosa, nagybátyám pedig számos film forgatókönyvének, pl. a *Holnap* már késő c. olasz film könyvének szerzője...

— Ezek után mi érdeklí Magyarországon?

— A magyarok, a pesti emberek egyedülálló kedélye. Most nem a hangzatos, számomra bizonyos fokig exotikus színekre és effektusokra gondolok, hanem arra az egyszerű, rafinátlan életörömrre, ami az emberekből áradt a hétköznapiokon is. És ebből írok valamit. talán regényt, talán csak riportgyűjtéményt — fejezi be egy szép mondattal a beszélgetést a szép párizsi vendég.

H. J.